

colecție îi solicitau mari eforturi financiare care-l obligau la nu puține sacrificii și asta cred, ne dă și mai mult măsura omului care a fost dr. Vainfeld.

În urmă cu câțiva ani, Muzeului i s-a adăugat o nouă clădire modernă, special construită pentru a adăposti creația de excepție a cunoscutului sculptor bârlădean Marcel Guguianu care, spre cinstirea orașului unde s-a născut și a trăit o parte din viață, și-a donat creația de o valoare remarcabilă Muzeului "Vasile Pârvan".

Personal, am sentimente deosebite pentru secția "Personalități bârlădene". Situată la etajul doi (zic Europa, prea înghesuit) în noua clădire a unei foste bănci de pe strada Republicii, probabil una din secțiile cele mai noi ale Muzeului, ne oferă prilejul de-a ne întâlni cu personajii de origine locală, a căror prezență în istorie a schimbat ceva din mersul acesteia.

Vizitatorii acestei secțiuni din muzeu au prilejul să-i recunoască din documente și fotografii pe aceia care, în anumite perioade din viața lor, ne-au fost concitadini și dacă nu noi, bunicii sau părinții bunicilor noștri i-au putut întâlni cu diverse ocazii, plimbându-se prin oraș.

Alături de personalități ca: domnitorul Alexandru Ioan Cuza, făuritorul unificării Principatului Moldovei cu Muntenia, îl întâlnim pe fostul șef al statului Român, comunistul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Vom vedea documente legate de activitatea savantului medic Palade, laureat al Premiului Nobel sau o galerie de cunoscuți scriitori, printre care: Alexandru Vlahuță, George Tutoveanu și mulți alții.

Satisfacția mea este mai mare deoarece printre aceștia îmi regăsesc un număr de colegi și prieteni apropiați, a căror contribuție la cultura națională a fost dovedită și locul lor în istoria culturală a țării este asigurat. I-aș numi pe omul de știință și scriitorul prof. dr. C. D. Zeletin, pe criticul literar Lucian Raicu, scriitorii Ion Hobana, Virgil Duda, Dumitru Solomon și alții. Prezența acestora în Muzeul personalităților bârlădene confirmă recunoștința concetățenilor pentru renumele adus urbei noastre.

Vizitând expoziția, am avut impresia că deschid un album de familie, deoarece multe dintre exponate mi-au trezit nostalgia zilelor din tinerețe, atunci când am recitat pagini din ziarele pe care le-am cunoscut la vremea respectivă, afișe, fotografii. Pe unii dintre cei fotografiați i-am cunoscut personal și gândesc că nu numai eu am acest sentiment, ci și alți vizitatori maturi, desigur. Tinerii vizitatori vor găsi motive de satisfacție și mândrie că aparțin acestei obști bârlădene și motivația de a le urma exemplul.

Acei ce veți citi rândurile de mai sus, să știți că au fost scrise de un bârlădean care acum se află la mii de kilometri distanță, dar pentru care orașul natal Bârlad a rămas pentru totdeauna în ființa lui.

Israel, decembrie 2013

Ing. Sergiu BRANDEA

GÂNDURI COLEGIALE LA CENTENARUL MUZEULUI „VASILE PÂRVAN”

În decursul ultimilor decenii, între cele două instituții muzeale moldave, s-a înnodat o stânsă colaborare în ceea ce privește valorificarea patrimoniului cultural național pentru publicul larg, atât din Municipiul Galați, cât și din Municipiul Bârlad.

Legăturile dintre specialiștii Muzeului de Naturale gălățean și cei de la secția de Științele Naturii a Muzeului „Vasile Pârvan” din Bârlad sunt îndelungate. Personal, l-am cunoscut pe colegul Laurențiu Ursachi în anul anul 1998, cu prilejul mai multor vizite de informare efectuate de acesta la instituția noastră, instituție care, la acel moment, se afla în plin proces de modernizare și reconfigurare a spațiilor și structurii organizatorice. Ulterior, am avut privilegiul de a cunoaște și alți specialiști din Muzeul bârlădean, de înaltă ținută științifică, dar mai ales umană.

Simpoziioanele științifice organizate de Muzeul bârlădean au fost și sunt apreciate la nivel național și, mai nou, internațional, dovadă fiind numărul mare de participanți la aceste evenimente, dornici să împărtășească din reușitele lor, dar mai ales să își îmbogățească cunoștințele, deoarece

ținuta lucrărilor susținute și publicate în revista Muzeului este de înaltă clasă.

Colaborarea noastră s-a concretizat prin numeroasele expoziții realizate împreună, expoziții care au fost foarte apreciate atât de publicul bârlădean, de cel gălățean și, putem spune, chiar și de cel tulcean, unde am itinerat o expoziție realizată cu patrimoniu științific comun.

Felicit cu această ocazie întregul colectiv al Muzeului „Vasile Pârvan” din Bârlad pentru toate realizările obținute de-a lungul timpului, fapte ce sunt rodul unei munci dedicate, de cele mai multe ori privată de valoare materială, dar care, peste ani și vremuri, a adus această instituție în topul celor mai valoroase din țara noastră!

Am enumerat, foarte succint, o relație de colaborare stabilită, pe parcursul a două decenii între cele două instituții muzeale, dar ideile și gândurile noastre nu se vor finaliza odată cu această frumoasă vârstă centenară împlinită de Muzeul „Vasile Pârvan” din Bârlad, ci vor continua.

Muzeograf, dr. biolog Cecilia ȘERBAN

DE LA UN „MUZĂU ISTORIC AL JUDEȚULUI TUTOVA” LA MUZEUL „VASILE PÂRVAN”-BÂRLAD – UN SECOL DE EFORTURI ȘI SACRIFICII, DAR CU REALIZĂRI PE MĂSURĂ

Pornit la drum din inițiativa unor oameni minunați, în frunte cu viitorul episcop Ioan (Iacov) Antonovici, în 10 aprilie 1914, Muzeul bârlădean a crescut de la an la an, de la generație la generație ajungând astăzi să ocupe unul din primele locuri între muzeele din țară. A crescut astfel încât a atins poate înălțimea intelectuală și culturală a întemeietorilor săi.

Înființat în zorii Marelui Război, muzeul a împărțit o vreme localul Casei Naționale cu deja centenara Bibliotecă „Stroe S. Belloescu”. Fonduri nu erau nici atunci, n-au fost parcă mai tot timpul în evoluția muzeului, așa cum nu sunt nici astăzi.

Ceea ce a avut totuși mereu, Muzeul bârlădean au fost **oamenii**. Isidor din Sevilla spunea, la începutul secolului al VII-lea, că „*nu pietrele, ci oamenii fac orașul.*” Extrapolând, putem aplica aceeași definiție și instituției noastre centenare.

Deși păreau toate potrivnice, oamenii Muzeului l-au salvat și l-au ridicat. Vasile Palade, Nicoleta Arnăutu, Eugenia Păpușoi, Mircea Mamalaucă sunt doar vârful unei piramide de truditari care au atras aproape de muzeu oameni precum Toma Chiricuță, dr. Constantin Teodorescu, maestrul Marcel Guguianu. Și când vremurile erau nedrepte cu orașul, Muzeul a câștigat. Mutarea Muzeului „Vasile Pârvan” în sediul fostei Prefecturi a județului Tutova a reprezentat chiar salvarea clădirii și a aceea ce reprezintă aceasta – realitatea existenței unui județ cu reședința la Bârlad.

Prezentul este, poate, peste ceea ce au gândit chiar fondatorii. Este reconfortant ca reprezentant al cetățenilor din Bârlad sau ca viceprimar, sau chiar ca profesor de istorie, să ai cu ce să te mândrești, să te lauzi de-a binelea că în orașul tău există un muzeu de talie europeană (și credeți-mă că am vizitat zeci de muzee în toată Europa).

La mulți ani Muzeului „Vasile Pârvan” și celor ce trudesc aici ! Sunt profesioniști, sunt inventivi și reușesc prin activitatea lor să plaseze Muzeul nostru al „conorășenilor și conjudețenilor” (formula din Procesul-verbal din 10.04.1914) în viitor.

P.S. Personal, Muzeul reprezintă pentru mine instituția care stă la baza formării ca și cetățean implicat în viața cetății. Aici am jurat prima oară cu mâna pe tricolor „să-mi iubesc patria, să învăț bine, să fiu harnic și disciplinat”. În 1985, am intrat în rândul pionierilor într-o ceremonie organizată în sala mare (a Prefecturii) din sediul central, iar înaintașii noștri ne vegheau din orice ungher al Muzeului ...

Dep. Prof. Adrian SOLOMON